

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

LAPK. (NOV.) 10, 1945

No. 45. XXV METAI

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

XXV SEKMADIENIS PO SEKMINTŲ.

Lėkciija

I Tesał. 1, 2-10

BROLIAI: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus. atsimindami jus savo maldose. Mes nuolat atsimeiname Dievo ir mūsų Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvermę viltyje mūsų V. Jėzumi Kristumi, žinodami, mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų Evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais, bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu ištikinimu. Juk jūs žinot kokie mes buvom dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties pasekėjai. priimdami žodį dideliame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Tain jūs pasidarėte pavyzdys visiems tikintiems Makedonijoje ir Akajoje. Nes, pradedami nuo jūsų, Viešpaties žodis pragarsėjo žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs grežėtės nuo stabų į Dievą, kad tarnautumėte gyvajam ir tikrajam Dievui ir lauktumėte iš dan-

Evangelija

Mato 13, 31-35

ANUO metu: Jis pasakė jiems kitą prilyginimą, tardamas: Dievo karalystė panaši į garstyčio grūdą, kurį žmogus paėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų. bet užaugęs, didesnis už visas daržoves, ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena jo šakose.

Jis pasakė jiems kitą prilyginimą: Danguos karalystė panaši į raugą, kuri moteriškė ėmė ir įmaišė trijuose saikeliuose miltų, iki visa įrūgo.

Visa tai Jėzus kalbėjo prilyginimais, ir be prilyginimų jis jeims nekalbėjo, kad įvyktų kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkurimo paslėptus daiktus.

gaus jo Sūnaus Jėzaus (kurį jis prikėlė iš numirusiųjų), kurs mus išgelbėjo iš ateinančios rūstybės.

SPAUDŽIAME RANKĄ

("Laivo" Jubiliejui)

Dėdė Anufras

VIENĄ dieną apysenis lietsargių taisytojas pabarškino į mano namų duris. Jam pasisakius savo atėjimo tikslą, daviau jam pataisyti net penkis sulaužytus skėtis.

Betaisydamas šiuos sulaužytus, sulankstytus ir gerokai apiplyšusius skėtis, jis parodė nepaprastą sugebėjimą. Jo drebantį pirštą išbandė audeklo tvirtumą ir adata vikriai bet atsargiai prisiuvinėjo kampus apie atsikišusius spyrius. Matydamas jo tą sugebėjimą neiškenčiau neprasitaręs:

— Pats savo darbe parodai nepaprasto atsargumo.

— Taip - tarė senelis, nepakeldamas galvos ne akių nuo pradėto darbo. Bandau atlikti gerą ir atsakomą darbą, bet žmonės nežinos skirtumo kolei nenueis į tolimesnį kelio žingsnį...

— Gal manai kuria nors dieną į šią vietą vėl sugryžti?

— Ne, gal daugiau į šią vietą kojos nekelsiu. Nemanau kad sugryžiu.

— Tai kam pats esi toks rūpestingas savo darbe?

— Kad būtų lengviau kitam skėčių taisytojui kuris paskui mane už kiek laiko ateis.

Sugrįžęs prie savo darbo ir palenkęs galvą, vėl kabinėjo audeklo kampus prie spyrių. Netrukus jis paprastu balsu, ir su malonia šypsena veide, atsakė:

— Jei uždėsiu menkos vertės audeklą, žmonės į kelias savaitės viską sužinos, ir sekantis paskui mane skėčių taisytojas atėjęs pas duris gaus šaltą ir skaudų atsakymo žodį: NE.

LAIVAS švenčia savo Jubiliejų. Kiek metų atgal Marijonų Vienuolijos nariai pabeldėjo į mūsų širdis ir prašė, kad jie bandys taisyti mūsų išėjusių Lietuvių trūkumus. Jie davė sumanymą įkurti naują savaitinį katalikišką laikraštį. Mums Amerikos lietuviams katalikams kaip tik ir reikėjo tokios spaudos kuri nurodytų mūsų tikėjimo silpnybes ir apšviestų dorovės kelią, kad mokėtume išvengti priešų pinkles ir apgaulės.

Pradžioje buvo daug žmonių kurie statė klausymą: Ar galime išlaikyti katalikišką savaitinį laikraštį? Marijonai vienuoliai, kaip tas skėčio taisytojas, prašė, kad mes per LAIVĄ įleistume jos į mūsų širdį. Pradžioje pradėdami šį laikraščio leidimą, jie norėjo mumyse sudaryti prietelystę, kad ateityje kuomet jaunoji vienuolių kartą paims į savo rankas LAIVO likimo kelionę, mes su tokiu nuoširdumu ir atvirumu sveikintume ją ir jų laikraštį LAIVĄ.

Jubiliejus tai džiaugsmo diena. Tiesa, mes visi katalikai lietuviai išblaškyti po visą Dėdės Samo kraštą negalėsime sėdėti prie iškilmingo užkandžių stalo svečių tarpe. Negalėsime užkandžiauti ir pasidalinti sveikinimais ir mintimis. Todėl nors raštu bandome parodyti savo džiaugsmą ir pasakyti, kad jaučiamas esą LAIVO šeimos nariais ir sykiu savo lūpomis leidžiame per orą žodžius: "LAIVE spaudžiame džiaugsmingą dešinę tavo laimei ir pasisekimui".

Arkiv. Skvireckas, Šv. Rašto Vertėjas

(Užbaiga)

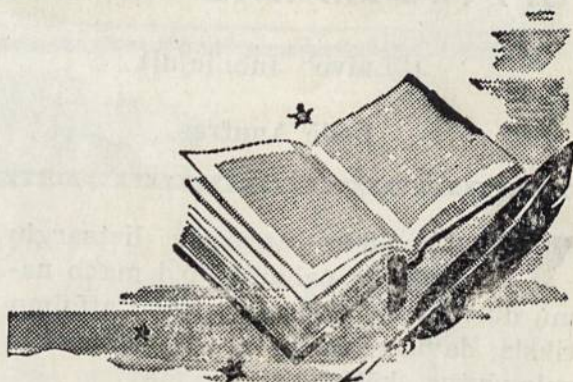
ne vien religiniu atžvilgiu, bet ir apskritai minties, jausmo, poezijos, moralinių tiesų praturtinimo pramone. Šventame Rašte randame ne tik Dievo žodį, bet ir galias išminties tiesas, šaunias lyrikos vietas, vadovavimosi nuostatus kasdieninei tikrovei, įvairiausių buitės atžvilgius nuo rojaus prieglobščio ligi broližudybės ir ligi pauriausių santykių tarp tautų, visuomenės, šeimų ir paskirų žmonių. Tokia tai knyga turtina žmogų ir tautą ne vien tik religine prasme, bet ir kaip labai plausaus gyvenimo atspindys visame buities įvairume, džiaugsme ir tragiškume, ir kaip vienas iš galinčiausių, labiausiai iš širdies ištryškusių poezijos balsų, išsakytų pakilime Dievo baimės ir meilės regėjime, visos žmonijos, tautos ir atskiro žmogaus meilės išgesy.

Ne be reikalo Victor Hugo tarp aštuonių didžiųjų poetų, be savęs, Homero, Dantės, Shakespeare ir dar keleto kitų, statė Šv. Joną Evangelistą su jo Apreiškimu. Kiti vėl tą garbę nuskiria Psalmių autoriui, arba Giesmių giesmės poetui, arba Jobo knygai. Esą, Shakespeare savo dramoj "Karalius

Arkiv. J. Skvireckas gimė 1873 m. rugsėjo 18 d. Pumpėnų parapijoje, augo Krinčino parape. Mokėsi Panevėžio gimnazijoje, Kauno Kunigų Seminarijoje, Petrapilio Akademijoje, trumpai buvo Ukmergės vikaru ir paskui buvo pakviestas profesorium į Kauno Kun. Seminariją, kur dėstė Šv. Raštą.

Be Šv. Rašto vertimo, yra parašęs keletą knygų ir dirbęs periodinėje spaudoje. Kurį laiką redagavo "Bažnytinę Apžvalgą". 1919 m. jis buvo išvestas vyskupu, o 1926 m., pertvarkant Lietuvos bažnytinę provinciją, buvo pakeltas į Arkivyskopus. Šio karo audrų jis buvo nublokštas į Austriją, o dabar yra kur nors Vokietijoje.

Antanas Vaičiulaitis

Lyras" apie žmonių kančią ir menkybę nieko nepasakęs, ko jau nebutų Jobo knygoj.

Šventaraščio vertimų į lietuvių kalbą istorija yra ilga. Iš katalikų vertė M. Daukša, K. Širvydas, Vysk. J. A. Giedraitis, o Vysk. A. Baranauskas paskutinais savo gyvenimo metais net po 13 valandų kasdien praleisdavo prie Šv. Rašto vertimo, klūpodamas ant kelių, kai jau nepajegdavo kitaip bedirbti. Vertė ir protestantai nuo pat 16 amžiaus. Jie apie 200 metų ankčiau išleido lietuviškai visą Bibliją (1735 m. Karaliaučiuje), negu katalikai.

Arkiv. Juozapo Skvirecko lietuviškai išverstas Šv. Raštas yra 30 metų kruopštaus, atkaklaus ir užsidariusio darbo vaisius. Pradėjo vertimą įsai 1902 metais, o baigė 1932 metais. Ta proga Kardinolas Gasparri jam, "Šviesiausiam ir Garbingiausiam Ponui", pranešė Šv. Tėvo padėką už tąjį darbą, kurį Bažnyčios galva "malonia širdimi priėmęs".

Šv. Rašto vertimas reikalauja nepaprastų pastangų ne tik prasmės ir minties atžvilgiu, bet ir grynai savo grožine puse. Čia reikia ne tik teologo, bet ir savos kalbos žinovo, ir net menininko. Arkiv. Juozapas Skvireckas savo vertime nesišvaisto kokiais re-

tais, įmantriais arba trykšte ištryškusiiais žodžiais. Jis nuosakus, ramus ir tartum klasiškas. Ir kaip tik šiame jo nuosaikume, mokėjime reikalingus žodžius rasti ir ramiu paprastumu juos pritaikinti glūdi visas jo darbo grožinis vertingumas. Kai skaitome jo vertimą, regime kasdieninę mūsų kalbą, bet taip sumaniai ir tiksliai pritvirtintą, kad šalia dieviškos išminties išreiškimo ir amžinųjų tiesų atpasakojimo mes juntame tame vertime ir žodžio grožį. Gi šios savybės kaip tik reikiamoms Biblijos vietoms, kurios šalia Dievo balso, yra ir poezijos žodžiai.

Štai viena kita vieta:

“Mano broliai praėjo pro mane kaip upelis, kuris srauniai teka slėniuose.

Jie baidosi šerkšnos, o ant jų kris sniegas” (Jobo 6-).

Kitoje vietoje skaitom:

“Viešpats mane turėjo savo kelių pradžioje, pirma, negu yra ką nors padaręs nuo pat pradžios.

Aš įstatyta nuo amžių ir nuo senovės laikų, pirma, negu buvo padaryta žemė.

Dar nebuvo gelmių, o aš jau buvau pradėta; dar nebuvo ištryškę vandenių šaltiniai, dar kalnai nebuvo iškilę savo baisia sunkybe: aš buvau pagimdyta pirm Kauburių” (Pat. 8).

Arba dar:

“Jos apspito mane kaip bitės ir užsidegė, kaip ugnis erškėtyne”

(Ps. 117).

“Aš miegu, bet mano širdis budi.

Balsas mano mylimojo beldžiančio:

Atidaryk man, mano sesuo, mano prietele, mano balandėle, mano nesuteptoji, nes mano galva pilna rasos ir mano garbiniai - nakties lašai”.

(G. Giesmė, 5).

Tą kalbos blaivų ir tikrą skonį vertėjas puikiai pritaikė ir kitoms Šv. Rašto dalims, kuriose mintis viešpatuoja. Antai, kaip darniai skamba Šv. Povilo laiško Korintiečiams garsioji ištrauka:

“Jei aš kalbėčiau žmonų ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš būčiau kaip žvangantis varis ir skambantis Cimblas, Jei turėčiau pranašystės dovana, žinočiau visokias paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visų tikėjimą, taip kad galėčiau kalnus perkelti, o neturėčiau meilės, aš esu niekas”.

Skaitydami tokias vietas, aščiau suvokiame ne tik amžiną tiesą, bet ir juste pajuntame nenykstantį grožį.

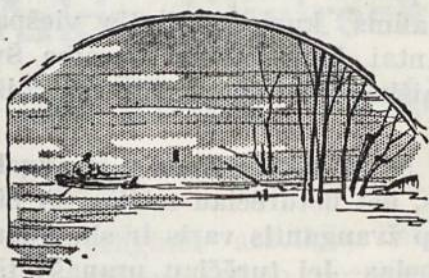

Rusijon Vežamų Lietuvos Vaikų Likimas

New York (LAIC) — Žinia apie išvežimą 60,000 vaikų iš Baltijos kraštų į Sovietų Sąjungą, visiems padarė gilių įspūdį. Kokia ten bus jų padėtis?

Į tą klausimą, iš dalies, atsako šis faktas: šią vasarą vienas čikagietis buvo nuvykęs į Meksiką ir aplankė lagerį lenkų vaikų, kurį po 1941 m. rusų-lenkų sutarties buvo išleisti iš Rusijos. Tame lageryje dar tebegyvena viena mergaitė, kurios tėvas, motina ir brolis mirė trėmime. Tada ji teturėjo apie 10 metų. Sąlygos buvo tokios, kad jai pačiai teko kasti duobes ir ret tėvų kūnus tempti į laidojimo vietą. Kito, toje stovykloje gyvenančio vaiko tėvas mirtinai sušalo kai jie žiemą, buvo vežami gyvulinuose vagonuose. Vienas vaikas raudonųjų pržiurėtojų buvo taip sumuštas, kad neteko girdėjimo. Kitam kojų kaulai sulaužyti ir jis tik neseniai grįžo iš ligoninės.

Perskaitys “Laivą,” nenumesk jo šalin, bet duok kitiems pasiskaityti.

Pasikalbėjimai

Prie Ežero Kranto

Rašo P. P. Činikas, M. I. C.

KIT I

PATYS MELUOJAME, BET NENORIME, KAD KITI MELUOTŲ

“Bobų” Vasaros Diena

Paskutinis gamtos atsisveikinas su žmonėmis yra “bobų” vasaros laikas. Amerikiečiai tą patį laiką vadina “Indian Summer”, nes pasakoja, kad bobų vasaros vakarais mirusių dvasios sugrįžta trumpam laikui ir šoka prie ugnies tamsoje ir pranyksta iki ateinančių metų.

Bobų vasaros naktys prie ežero yra malonesnės negu pavasario vakarai, nes tuo laiku mėnulis išrodo toks didelis ir visą ežero paviršų švelniai nusidabrina.

Tokiose ramiose valandose prie ežero labai lengva matyti ir suprasti Dievo didelį gerumą, galingumą, ir teisingumą. O visvien žmonės išdrįsta nusidėti prieš tą Dievo teisingumą.

Lengva ir Norime Meluoti

Kiek sykių pasitaiko šiame gyvenime, kad mes nė vienos minutės nelaukėm sumeluoti kaimynui dėl mažiaušios priežasties. Mes niekad nepamąstom, kad melavimas yra Dievo įžeidimas. Kristus aiškiai pasakė, “Aš esu... teisybė.” (Jon. 14-6).

Kiek žalos kiekviena diena daroma per neteisybės kalbėjimą. Mes patys esame asmeniškai patyrę tos žalos pasekmes. O visvien Dievas yra davęs

mums kalbą tik teisybės išreiškimui. Pasaulio visuomeniškas pagrindas remiasi tame, kad visi teisybę kalbėtų.

Gyvenimo Keistumas

Ar ne tikras keistumas gyvenime, kad žmonės niekad nenori, kad kiti meluotų jiems — lygiai kaip vagys, neapkenčia, kad kiti vagia nuo jų. Del tos priežasties dažniausia kyla barniai ir nesutikimai tarp vagių ir melagių.

Pats Kristus yra pavadinęs šetoną melagių ir melagysčių karaliumi. Sename Šventame Rašte, Išminties knygoje, yra parašyta, “Burna, kuri meluoja, užmuša sielą”.

Pati svarbiausioji priežastis melavimo, mūsų kasdieniniame gyvenime, yra per daug kalbėjimas. Jei žmonės mažiau kalbėtų, tai būtų ir mažiau melagysčių. Per nežinojimą ką daugiau sakyti, žmonės dažniausia pradeda kalbėti neteisybės. Pranašų knygoje yra parašyta, “Didelis šnekėjimas neapseina be nuodėmės”.

—o—

Jei norime daug sielų laimėti Kristui, gyvenkime tikėjimu ir jį paremkime gerais darbais. Ne vien svarbu Kristaus mokslą skelbti kitiems, bet taip pat reikia savo darbais parodyti tikrąją Kristaus meilę: mūsų gyvenimas turi liudyti Kristaus tiesą netikintiems.

SPAUDOS GALYBĖ

Rašo A. Skirius

Kas YRA SPAUDA?

DAŽNIAUSIAI spauda vadinama tikrai perijodinius (nuolat išeinančius) laikraščius. Ši nuomonė nėra visai teisinga. Spauda turime vadinti be laikraščių dar ir knygas, ir gaidas, ir meno reprodukcijas (paveikslus), ir viską, kas yra spausdinama. Jie yra, kitaip tariant, spausdiniai.

Spauda — Kultūros požymis

Šiais laikais žymiausių kultūros nešėjų, skleidėjų yra spauda, kuri pralenkia ir radiją ir paskaitas. Per spaudą plinta visos kultūrinės naujenybės, perduodami milijoninėms žmonių masėms visi mokslo išradimai, menas. Todėl iš spaudos dabar sprendžiama apie žmogaus ir atskiros tautos dvasinę ir medžiaginę kultūrą. Žmogus, kuris daugiau skaito laikraščius ir knygas, daugiau žino, yra labiau apsiskaitęs ir išsilavinęs. Žmogus, kuo mažiau naudojasi kultūrinėmis priemonėmis, kuo mažiau teskaito spaudą, tuo jis yra artimesnis laukiniam žmogui.

Spaudos galybė

Spauda yra viena iš naujųjų amžių galybių. Juk sako Juozas Keliuotis: "Visas dabartinis gyvenimas glaudžiai susijęs su spauda. Joje sprendžiami visi didieji šių dienų klausimai. Ji moderninį žmogų lydi nuo ryto iki nakties, niekad jo nepalikdama vieno. Ji turi akis, kurios viską mato, turi ausis, kurios viską girdi, turi sparnus, su kuriais visur nulekia, turi širdį, kuri viską išgyvena, kuri apie viską galvoja, turi sielą, kuri viskuo rūpinas. Joje spindi, plazda ir skamba visas dabartinis gyvenimas, su visomis savo sritimis. Ji yra visų ideologinių, politinių ir moralinių kovų laukas (arena). Ji beveik per visą dieną, per visą būsimąjį

laiką teikia žinių apie viską, kas įdomaus, nuostabaus ir ypatingo įvyksta visame pasaulio rutu'y. Ji verčia šių dienų žmogų sekti visus pasaulio įvykius, stebėti visais jo nuotykius, džiaugtis visais laimėjimais ir liūdėti visomis nelaimėmis. Ji visados, visur ir visais atžvilgiais žmogų giria ar bura, sudraudžia ar skatina, gundo ar sulauko, padega ar numarina, pradžiugina ar sujaudina. Ji kaip šešėlis visados ir visur jį lydi, niekad jo nepalieka vienvienatvėj, abejingume ir sustingime."

Spauda apima visą gyvenimą ir visas jo sritis. Ji pasidarė dabarties žmonijos pasikalbėjimo centras ir pasaulinio susižinojimo priemonė.

Spauda drąsiai kovoja dėl laisvės, teisingumo ir grožio idėjų. Ji iškelia visas gyvenimo ydas ir reikalauja jas šalinti. Ji iškelia socialinių, ekonominių, politinių ir kitų reformų reikala ir dėl jų nenuilstamai kovoja, į kovą įtraukdama plačiąsias žmonių mases.

Spauda turi daug reikšmės ugdyme visuomenės, palaikyme santykių tarp asmenų, tarp įvairių luomų, tarp tolimų tautų. Ji kasdien iškeldama tai, kuo gyvena žmonija ir kas joje įvyksta, artina žmogų prie žmogaus, tautą prie tautos, padeda geriau vienas kitą pažinti ir pamilti, nors kartais ji sukelia visuotinės neapykantos, keršto ir karo gaisrus.

Spauda turi didelio vaidmens visam kultūros ir civilizacijos gyvenimui: "Ji yra viso kultūros gyvenimo

(Nukelta į 11 p.)

ŠV. ALFONSAS LIGUORI

KASDIEN SU

JĖZUMI IR MARIJA

(Šv. Sakramento lankymai kiekvienai mėn. dienai)

* * *

Paruošė
Kunigas Marijonas

15. LANKYMAS

AK. jei žmonės savo nelaimėse visuomet skubintųsi ieškoti pagalbos prie Švč. Sakramento, tai tikrai jie nebūtų toki varėšai, koki dabar yra. Pranašas Jeremijas klausia: „Ar gi nebėra Galaade balzamo arba tu neturi jokio gydytojo?“ (8, 22). Galaado kalnas Arabijoje, turtingas kvepiamasis kvepalais, pagal šv. Beda yra Jėzaus Kristaus vaizdas, kuris Eucharistijoje paliko vaistų visokioms blogybėms gydyti. Kodėl tad, rodos, sakytė sakojančioji, kodėl, Adomo vaikai, skundžiatės savo kentėjimais, kai Švč. Sakramente galite rasti gydytoją ir vaistus kada tik tai norite? Ateikite pas mane visi, ... ir aš jus atgaivinsiu.

Mano Jėzaus, šaukiu su Lozoriaus seserimi, štai tas, kuri tu myli, serga (Jono 11, 3). Vieš patie, tai aš tas varėšas kuri myli. Mano siela vienu žaizdu. Jis padarė mano paties patildytos nuodėmės. Tad ateinu pas tave, mano dieviškasis Gydytoja, kad mane išgydytum. Jei nori, gali mane išgydyti, o aš maldauju: „Gydyk mano sielą, nes aš tau nusidėjau“ (Ps. 40, 5).

Patrauk mane, meilingiausias Jėzau, prie savęs. Surišk mane savo meilės ryšiais. Verčiau būti tavo belais-

viu, negu visos žemės valdovu. Todėl nieko daugiau šiame gyvenime netrokštu, kaip tave mylėti. Mažai ką galiu tau duoti. Bet, jei turėčiau ir viso pasaulio valstybes, atsisakyčiau jų su mielu noru iš tavo meilės. Todėl tave mylėdama(s) atsisakau viso, ką galiu turėti: ir savo tėvų, ir visų patogumų bei malonumų, net dvasinių suraminimų. Atsisakau dėl tavęs savo laisvės ir savo valios. Tau skiriu visą savo meilę. Myliu tave, begaline Gervė! Myliu tave labiau už save ir trokštu mylėti amžinai!

PASIRYŽIMAS: Mano Jėzau, tau atsiduoju, priimk mane.

DVASINĖS KOMUNIJOS AKTAS

Tikiu, mano Jėzau, kad Tu esi Švč. Sakramente. Myliu Tave už viską labiau, ir mano siela trokšta Tavęs. Kadangi dabar negaliu Tavęs priimti šv. Komunijoje, tai nors dvasiniu būdu ateik į mano širdį, priglausk mane prie savęs. Neleisk man niekuomet nuo Tavęs atsiskirti. O Jėzau, mano didžiausias turte ir mano gražiausioji meile, uždek mano širdį taip, kad ji visuomet dėl Tavęs liepsnotų. Amen.

(60 d. atl. kartą dienoje. 1893)

TRUMPESNIS AKTAS

Tikiu, Jėzau, kad esi švč. Sakramente. Myliu Tave ir trokštu Tave, ateik į mano širdį. Apkabinu Tave, niekuomet manęs neapleisk.

Prie Marijos kojų

Mano Ponia, tu šv. Brigitai pasakei: "Kad ir kažin kiek būtų žmogus nusidėjęs, jei tikrai norėdamas pasitaisyti prie manęs sugrįš, aš esu pasiruošęs jį grįžtantį priimti; nežiūrėsiu, kiek jis nusikalto, bet su kokia valia ateina: nes nesigėdysiu tepti ir gydyti jo žaizdas, kadangi esu vadinama ('ir tikrai esu) gailestingumo Motina". Todėl, o Marija, bėgu prie tavęs, dančiškosios savo sielos gydytojos, nes tu gali ir nori mane išgydyti. Išgydyk mano dideles ir gausias žaizdas. Gailestingumo Motina, tark savo dieviškam Sūnui tik vieną žodį, ir aš būsiu sveika(s).

MINTIS DIENA: O Marija, užjaušk mane!

NUOLATINĖ MALDA

● Nekaltai Pradėtoji, mano švenčiausioji Motina Marija. Skubinu šiandien prie tavęs vargingiausia(s) visų tvarinių. Tu esi mano Viešpaties Motina, pasaulio Karalienė. Užtarytoja, Viltis, nusidėjėlių Globėja. Tad puolu prie tavo kojų, didžioji Valdovė, dėkodama(s) už visas ligi šiol suteiktas malones, ypatingai už tai, kad mane išgelbėjai nuo pragaro, kurį taip dažnai užsitraukiau. Myliu tave, mylimiausioji Motina, ir tos meilės verčiama(s) pasižadu visuomet tave mylėti ir daryti viską, ką galiu, kad ir kiti žmonės tave mylėtų ir tau tarnautų. Tu visa mano viltis ir išganymas. O gailestingumo Motina, priimk mane į savo tarnų eilės ir daugiau neapleisk. Tu pas Dievą galinga, tad išgelbėk mane nuo pagundų, arba išprašyk jėgos man jas nugaltėti ir ištesėti iki mirties.

Prašau tavęs tikrosios Jėzaus Kristaus meilės ir malonės laimingai mirti. Mylimiausioji Motina, maldauju tave vardan tos meilės, kuria myli Dievą, nuolat būk su manimi, o ypač mirties valandą. Neapleisk manęs, kol nepamatysi mane išgelbėtą danguje, kur trokštu garbinti tave ir šlovinti tavo gailestingumą per amžius. Amen. Taip tikiuosi, taip teesie.

Stokite misijonieriams į pagalbą

KAS — Seni ir jauni, maži ir dideli — visi.

KĄ — Rinkit senus, vartotus pašto ženklelius. Visoki pašto ženkleliai mums naudingi kad tik nesugadinti.

KADA — Visados. Žiemą ir vasarą, rudenį ir pavasarį. Misijonieriams visuomet reikalinga pagalba. Lengviausias būdas jiems pagelbėti yra senų, vartotų pašto ženklelių rinkimas.

KAIP — Nuplėskite senus ženklelius nuo laiškų ir visokių siuntinių paliekant apie ženklelių maždaug pusę colio popieros.

KUR — Kai susidarys didesnis kiekis suvartotų pašto ženklelių pasiųskite juos "4th Class Mail" į

Marian Mission Club
Marian Hills Seminary
Hinsdale, Illinois.

LIETUVIAI INDIJOJE

London (LAIC) — Iš Assam, Shilong (Indija), gautas pranešimas, kad lietuvis Jonas Svirnelis buvo išvestintas kunigu šių metų liepos 16 dieną. Iš Lietuvos į Indiją jį išvyko su kun. Gustu, saleziečiu, 1938 m. Kun. Gustas grįžo į Lietuvą, į naujai kuriamą saleziečių namą, gi kun. Svirnelis, vienuolika metų dirbęs ir mokėsis Indijoje, yra savo likimu patenkintas.

KLAUSIMAI ir ATSAKYMAI

Jei Kristus mirė penktadienį, kaip tai išeina, kad Jis kėlėsi trečią dieną?

Pagal žydų paprotį, jų kiekviena kad ir ne pilna diena buvo skaitoma už dieną. Penktadienis buvo pirma diena; šeštadienį, saulei nusileidus, buvo ant-ra diena, o Sekmadienis, tai trečia die-na, pagal tokį skaičiavimą.

Jei protestantas priima katalikų tikėjimą, ar jis turi iš naujo priimti šliubą?

Jei tik neperžengtas koks nors Die-vo ar prigimtios įstatymas, visi neka-talikų šliūbai yra tikri. Kai nekatalikas tampa kataliku, nereikia šliūbas iš naujo pakartoti. Jei vyras ir žmona tampa katalikais, jie gali gauti šliubinį palaiminimą.

Kas yra pirmutinis ir paskutinis teismas?

Pirmutinis arba asmeninis teismas įvyksta tuojaus po žmogaus mirties, ir tuomet duodamas dangaus, pragaro ar skaistyklos sprendimas. Paskutinis bendras teismas įvyks pasaulio pabaigoje tuojaus po visuotinio žmonių prisi-kėlimo. Tada liks tki dangus ar praga-ras.

Ar teisybė, kad jei kuris katalikas stoja liūdininku protestonų šliūbai, toks katalikas negali paskui imti šliū-bą katalikų bažnyčioje?

Katalikui yra uždrausta būti liūdi-ninku protestonų vedyboms, kadangi

toks pasielgimas jau skaitomas pr'si-dėjimas prie jų apeigų. Tačiau toks at-sitikimas ne būtinai draudžia tam kata-likui pačiam paskui gauti šliubą ka-talikų bažnyčioje.

Jei pats Dievas teis žmogaus sielą, žiūrėdamas žmogaus gerų ir blogų dar-bų, kodėl yra tokie aštrūs reikalavimai apie laidijimą šventoj žemėj, ir tt.?

Bažnyčia reikalauja, kad mirusieji katalikai privalo būti laidojami šven-tintoj žemėj, kadangi kūnas yra skaito-mas sielos ir šv. Dvasios buveinė, ir kadangi kūnas vėl bus suvienytas su siela prieš paskutinį teismą. Tiesa, mi-rus'o žmogaus kūno likimas nepaveikia sielos likimo, tačiau laidojimas šven-tintoj žemėj ir kiti panašūs patarnavi-mai pareina iš pagarbos.

Kas per viena buvo šv. Beatrixa?

Šventųjų gyvenimų aprašymuose randame keletą Beatricų, kurios yra paskelbtos Palaimintos. Tačiau randa-me tik vieną šventąją tuo vardu. Jos vardas po teisybei rašosi Viatrixa (Via-trix). Ji buvo sesuo šv. Simplicijaus ir Faustino, kuriuos ji pati išgelbėjo iš Ti-breijaus upės ir krikščioniškai palaidojo. Septynis mėnesis vėliau ši pana pati mirė už tikėjimą. Ji buvo pas-maugta apie 304 m. Jos šventė minima liepos 29 d.

—o—

Jaunystė ir susitraukusi senatvė ne-gali sykiu gyventi. — SHAKESPEARE

(SPAUDA, iš 7 p.)

vyriausias organas. Ji diena iš dienos didina savo skaitytojų žinojimą ir jiems atskleidžia naujų akiračių... Nauja mintis (idėja), gimusi vienoje tautoje, vieno žmogaus galvoje, per spaudą pasidaro ne tik visų tautiečių nuosavybe, bet ji veikiai aplekia ir visą žemės rutulį. Jokio mokslo tiesa, joks išradimas ar atradimas negali dingti, jei kartą jau tai buvo paskelbta spaudoje, tai tampa žinoma ir suprantama dideliame šviesuolių būriui. Laikraščiai tarnauja kultūrai vien tik jau tuo atžvilgiu, kad jie viską seka ir viską iškelia visuotiniam susidomėjimui.

Blogoji spauda

Kiek įtakinga ir svarbi geroji spauda, tiek kenksminga blogoji spauda.

Kas sukėlė žiauriausias prancūzų, anglų revoliucijas ir persekiojimus, kas išplėtė vokiečių seniau religines kovas ir dabartinius barbariškumus ir stabmeldybę, kas pagreitina ir išprovokuoja karus, kas verčia vyriausybes, kas suorganizuoja milžiniškus streikus? — Spauda!

Kas demoralizuoja jaunimą, sukelia jo bloguosius troškimus, jo aistras, jo ambiciją ir garbėtrošką? Kas atšaldo jaunimą ir net senius nuo tikėjimo, kas nusteblia, numarina jų tautinius jausmus, tautinę savigarbą. Kas užnuodina žmonių mąstyseną kerštu, pavymu ir kitais bauriais nuodais?

— Tik blogoji spauda! Todėl jos reikia saugotis kaip nuodų, kaip nikotino, kaip alkoholio. Bet dažnai žmonės įpranta į alkoholį, į nikotiną (rūkyimą) ir kitų nuodų vartojimą, taip jis dos. Bet blogoji spauda yra daug žaįpranta ir į skaitymą blogosios spaudos ne tik kūna (netiesioginiu būdu), magesnė už bet kokius nuodus, ji žu bet ir jo dvasini gyvenimą sunaikina,

“Katalikiškosios spaudos įtekmingumas ir galybė yra taip didinga, kad ir mažas pasidarbavimas teisingosios

spaudos naudai visada esti didelio svarbumo, nes gimdo išganingas pasėkas.”

Taigi, šiais laikais katalikai, suprantą tuos žodžius, ir naudoja ginklą prieš ginklą, prieš blogąją spaudą tuoj pastato gerąją — katalikiškąją spaudą. Tik ar visi katalikai šitą darbą tinkamai supranta ir įvertina, ar noriai skaito ir remia savąją spaudą, pamatysime kiek vėliau iš statistinių davinių. Bet manau, visi gerb. skaitytojai, kurie stebit lietuvių gyvenimą, kurie sielojatės kultūriniais reikalais, pilnai jaučiate mano atsakymą. suardo šeimos ramybę.

Kaip žymieji žmonės įvertina spaudą?

Kad labiau patikėtumėte mano pasakytiems žodžiams apie gerąją ir blogąją spaudą, savo galvojimą paremsiu išminties vyrų žodžiais. Štai, paimkime paskutiniųjų laikų tris katalikybės vadovus tėvus, tuos išmintingus žilagalvius senelius popiežius: Pijų X, Leoną XIII ir Pijų XII.

Kalbėdamas apie katalikų spaudą, Popiežius Pijus X pareiškė: “Veltui statysite bažnyčias rengsite misijas, steigsite mokyklas, labdarybės įstaigas, darysite visokių gerų darbų — visos jūsų pastangos nueis niekais, jei nemokėsite naudotis apsigynimo ir puolimo ginklu, kurs yra tikroji katalikiškoji spauda.”

Gi Popiežius Leonas XIII į susirinkusius žurnalistus taip prakalbėjo: “Visų tikinčiųjų pareiga yra uoliai remti katalikų spaudą tiesioginiai ir netiesioginiai. Netiesioginiu būdu katalikų spaudą remia tas, kuris nepitaria ir nepalaiko nekatalikų spaudos; o tiesioginiai remia tas, kurs, kiek galėdamas padeda katalikų spaudai iški'ti ir klestėti. Esame įsitikinę, kad lig šiol šioje srityje permažai pasidarbuota.”

Dabartinis Popiežius taip pat įvertina katalikų spaudos svarbumą.

"Laivo" ir Bendradarbių Jubiliejaus Paminėjimas Pilnai Pavyko

Išpūdingos Bažnytinės iškilmės, vadovaujant Kun. J. Paškauskui
— Šauni vakariene Kun. I. Albavičiui šeiminkaujant—
Gražūs linkėjimai, gausios aukos

PADĖKOS PAMALDOS

Spalio 288 d. Aušros Vartų ir šv. Antano parapijose įvyko Tėvų Marijonų leidžiamo religinio savaitraščio "Laivo" ir TT. Bendradarbių Draugijos Sidabrinio Jubiliejaus sekmingas paminėjimas.

Ryte Aušros Vartų bažnyčioje įvyko iškilmingos šv. Mišios, kurias laikė kun. Jurgis Paškauskas, asistuojant kun. Antanui Micūnui, M.I.C., ir kun. Prancišui Bulovui, M.I.C. Per Mišias jaudinančiai giedojo Tėvų Marijonų Seminarijos klierikų choras, vadovaujant kun. Vincui Paruliui, M.I.C. Iškilmėms pritaikinti pamokslą pasakė garsusis pamokslininkas kun. Kazys Barauskas, kuris pabrėžė jog šiandien daugiau kaip kad kuomet, reikalinga žmogaus širdyje ir tautos ikurti Kristaus Karaliaus karalystę. Prie to pabrėžė katalikiškos spaudos svarbumą ir reikalingumą.

Bažnytinės pamaldos suruošė vietinis klebonas kun. Mykolas Jodka, M.I.C.

Mišios buvo atlaikytos gvvų ir mirusių "Laivo" skaitytojų, TT. Bendradarbių ir prietelių ypatinga intencija. atsidėkoti Dievui už gautas malones ir prašyti tolimesnės palaikymo. Gražūs žmonių būrelis priėjo prie šv. Komunjijos.

ŠAUNI VAKARIENĖ

Vakare šv. Antano parapijos gražioj salėje, Cicero, Ill., šeiminkaujant kun. Ignui Albavičiui, vietinis TT. Bendradarbių Skyrius, vadovaujant pirmi-

ninkei Mozerienei suruošė iškilmingą vakarienę. Salėje buvo kupina garbingų svečių ir Tėvų Marijonų prietelių iš visų Chicagos ir apylinkių. Pažymėtina, kad susirinkusi publika atsižymėjo netik gausumu bet ir tuomi, kad susirinkusiųjų tarpe buvo didžiūma žymiausių Chicagos ir apielinkių veikėjų ir profesionalų.

JUBILIEJINĖ PROGRAMA

Kun. Edvardas Abromavičius, vietinis vikaras perstatė programos ir vakaro vedėją Kun. Antanas Mažukna, M.I.C. Vakarienę pradėjo vietinis klebonas malda.

Kun. Jonas Jančius, M.I.C. Tėvų Marijonų Provincijolas trumpai apibūdino "Laivo" ir Bendradarbių istoriją, prisimindamas garbinguosius Tėvus Marijonus, kurie pradėjo ši kilnų darbą. Lietuvos konsulas Dr. Petras Daužvardis savo galboj išreiškė pagyros žodį už atliktą sunkią bet našų darbą ir linkėjo tolimesnio pasisekimo religiniame ir tautiniame veikime. Chicagos visuomeniško gyvenimo veteranas, advokatas Frank Mast reiškė vilties, kad "Laivas" pasiektų tuos, kuriems labai reikalingą religinę pagalbą, pasiūlė, kad visi užsakytu "Laivą" nuo paklydusiems pažįstamiems.

Programą pajvairino atvykusi iš Kenosha, Wisc., gražiabalsė Genovaitė Klevickaitė akompanuojant Marijonai Mondekaitei. Dr. J. Simonaitis išreiškė savo nuoširdžius linkėjimus žodžių ir paskui publiką sužavėjo savo magikos triksais.

Kunigai: Kazys Barauskas, Damazas Mozeris ir Alfonsas Jagminas, M.I.C., "Draugo" redaktorius Leonardas Šimutis ir Antanas Phillips Chicago Bendradarbių pirmininkas reiškė savo linkėjimus ir pasisekimo visiems, kurie dirbo ir dirba ši sunkių spaudos ir bendradarbiavimo darbą.

Ivairių Bendradarbių Skyriai sveikino su gausiomis dovanomis: Marquette Park (Kazragienė); Bridgeport (Matušiokienė); Aštuoniolikos (Ivanauskienė); Melrose Park (Švilpauskienė); Cicero (Mozerienė). Pažymėtina, kad iš Cicero net šeši įstojo į Tėvų Marijonų Garbės Remėjus: p. Izabellė Vaišviliūtė, p. V. Vaišvilienė, Antanina Benaitė, pp. Ankevičiai, Anastazija Milašienė ir B. Bernotienė. Dar viena ypata tapo Amžina Narė, bet vardo prašė neminėti.

Iš Brighton Park'o Jonas ir Veronika Miciūnai įstojo į Garbės Narius.

Iš Bridgeport'o į Garbės Narius įstojo p. Pranas Domikas.

Iš Marquette Park'o į Amžinus Narius įstojo Antanas ir Marijona Rudis.

Vakarienės metu stambesniomis aukomis Jubiliejų sveikino: Bendradarbių 1-as skyrius, Melrose Park, Ill. \$40; 5-as Skyrius (Marquette Park), \$25; 10-as Skyrius (Bridgeport) \$25; 21-as Skyrius (Cicero) -25; 26-as Skyrius (18-oj Kolonija) \$25.

Didesnės pavienių žmonių aukos: Juozas Puplėsis (Marquette Park) \$30; Emilija Rudytė (Dievo Apveizdos) \$25; Antanina Švilpauskienė (Melrose Park), \$25. Ne visos aukos dar suėjo. K'tas paskelbsime vėliau.

Kun. Antanas Miciūnas, M.I.C., dabartinis "Laivo" redaktorius ir TT. Bendradarbių Draugijos dvasios vadas papildė linkėjimus ir savo jausmingu padėkos žodžiu dėkojo visiems, kurie prisidėjo prie šio Sidabrinio Jubilie-

jaus tokio gražiaus pasisekimo.

Jubiliejinę programą baigė kalba kun. Ignas Albavičius, savo nuoširdžioj kalboj išreikšdamas savo pasididžiavimą ir džiaugsmą, kad galėjo savo parapijoje priimti šio istorinio Jubiliejaus švenčiančius, pagyrė savo vietinį Bendradarbių Skyrių kuris sugebėjo suruošti tokią iškilmingą ir skanią vakarienę. Vakariene ir programa baigta malda.

Šiam paminėjimui taktingai vadovavo kun. Antanas Mažukna, M.I.C.

Prie garbės stalo apart minėtų kalbėtojų sėdėjo vietinį vikarai kunigai: Stasys Gaučias ir Edvardas Abromavičius, Tėvai Marijonai: Andrius Nau-džiūnas, Petras Činikas ir Albinas Šeputa, (paskutini du atvyko net iš tolimos Milwaukee, Wis.); Juozas Augūnas, p. Daužvardienė, L. Šimutienė, dr. P. Atkočiūnas ir k.

A. V. M.

AR ŽINAI, KAD —

Kainuoja \$31,000 paruošti vieną laivyno lakūną?

GARBĒS

SARAŠAS

SGT. JOSEPH F. RIMKUS

U. S. Army; tēvas Mr. Andrew Rimkus gyvena Chicago, Illinois.

★

EDWARD SAKALAUSKAS

U. S. Marine; tēvas Mr. Julius Sakalauskas gyvena Hillside, N. J.

★

A. A. PVT. FRANK SHARKIS

U. S. Army; žuvo karo lauke Italijoje, sausio 26 d. 1944 m. Tēvas Joseph Sharkis gyvena Brockton, Mass.

★

PFC. ALBIN STANAITIS

U. S. Army; tēvai Mr. ir Mrs. P. Stanaitis gyvena Cicero, Ill.

★

A. A. ENSIGN BRUNO J. STERBIS

U. S. Navy; Air Force; žuvo manevruose balandžio 16 d. 1943 m. Norfolk, Va., 23 metų. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Chicagoje. Motina Mrs. Barbara Sterbis gyvena Chicago, Illinois.

★

LT. ALEX ŠVABAUSKAS

U. S. Army; motina Mrs. Adella Švabauskas gyvena Mt. Carmel, Pa.

★

PVT. FANK M. ŠVABAUSKAS

U. S. Army; motina Mrs. Adella Švabauskas gyvena Mt. Carmel, Pa.

★

STANLEY TEREVICH S 1c

U. S. Navy; tēvai mirę. Globėja, Anna Ruibis, gyvena Rheinland, Wisconsin.

★

CPL. BERNARD P. YOCIUS

U. S. Army; motina Mrs. M. Yocius gyvena aNo. Arlington, N. J.

★

CPL. JOHN ZAMULEVIC

U. S. Army; motina Mrs. P. Zamulevic gyvena Pittsburgh, Pa.

★

CPL. FRANK ZAMULEVIC

U. S. Army; motina Mrs. P. Zamulevic gyvena Pittsburgh, Pa.

★

1ST LT. ALPHONSUS F. ŽEBRAUSKAS

U. S. Army; tēvai Pranas ir Elena Žebrauskai, gyvena Chicago, Ill.

★

CPL. MARTIN R. ŽILINSKAS

U. S. Army; motina Mrs. Valeria Žilinskienė gyvena Chicago, Ill.

★

PFC. VICTOR J. ŽIOBA

U. S. Army; tēvai Mr. ir Mrs. Victor Žioba gyvena Phila., Pa.

★

PFC. EDWARD J. ŽIOBA

U. S. Army; tēvai Mr. ir Mrs. Victor Žioba gyvena Phila., Pa.

★

LIETUVOS ŽINIOS

DOTNUVOS AKADEMIJOS LIKIMAS

New York (LAIC) — Maskvos kontroliuojamų šaltinių informacijos Dotnuvos akademijoje dabar esančių 339 studentai, rektoriumi prof. Kriščiūnas.

Šia proga verta priminti, kad Dotnuvos žemės ūkio Akademija buvo įkurta 1924 metais. Prieš pat karą, Akademijoje veikė keturios sekcijos; žemės dirbimo, žemės ūkio ekonomijos, gyvulių ūkio ir moterų namų ūkio skyrius. Nepriklausomos Lietuvos laikais Dotnuvos Akademija siekė pagrindinai paruošti ūkininką-agronomą, kurs galėtų kelti žemės ūkio Lietuvai tipinę kultūrą. Mažiau specializuotam personalui ruošti, Nepriklausomoje Lietuvoje dar veikė, taip vadinamoji, kulturtechnikų mokykla Kedainiuose. Praktiškų studijų reikalui akademija valdė 460 ha (1150 akrų) dvarą ir 35 ha pa-
vyzdinę ūkį.

Normaliai Akademija buvo apskaičiuota 220 studentų. Faktas, kad Sovietai šiuo metu į Akademiją suvarė net 339 studentus, turi būti aiškinamas įprasto sovietinio "tirštinimo" šviesoje, su visomis menkesnio standarto žymėmis. Tas reiškinys pastebimas ir kitose gyvenimo srytyse, imamai su gyvenamais namais, kur viename kambaryje neretai tenka gyventi kelioms šeimoms.

Neabejotina, kad Akademijos sustiršinimas yra susijęs ir su reikalu papildyti gerokai prarėtėjusias eiles vadinamų "kulturtechnikų", ypatingai turint galvoje "stachanoviskais" tempais dabar vykdomų Lietuvos ūkio kolektivizaciją.

Be to, prie Akademijos buvo eilė atskirų mokslo ir mokymo įsteigų, laboratorijų, bandymo laukų ir t. t. Vien bibliotekoje buvo priskaitoma per

30,000 tomų. Žinoma visus tuos įrengimus gerokai apnaikino, išgriovė naciai.

—o—

MIRĖ KUN. K. J. MATULAITIS

New York (LAIC) — Iš Lietuvos gauta žinia, kad tenai mirė kun. Kaz. J. Matulaitis, Londono lietuvių bažnyčios statytojas. Velionis buvo 77 metų amžiaus. aukštųjų mokslus buvo baigęs Šveicarijoje, Friburge, Rašinėdavo į lietuviškus laikraščius, o 1914-1918 m. gyvendamas Londone, daug prisidėjo prie Lietuvos atkūrimo darbo. Dabar Londone klebonauja jo giminaitis Kun. Dr. K. Matulaitis.

—o—

DAR VIENAS LIETUVIŠKAS LAIKRAŠTIS EUROPOJE

New York (LAIC) — Lietuvių Kat. Kunigų sąjunga pradėjo trėmimą leisti religinį savaitraštį "Naujas Gyvenimas".

—o—

LIETUVIŲ KOLONIJA RUSŲ UŽIMTAME HARBINE

New York (LAIC) — Rytų Azijoje esančia Mandžurija, japonams pasidavus, užėmė rusai. Ten yra Harbino miestas, svarbus geležinkelio centras su 500,000 gyventojų. Tame mieste, jau nuo ankstybesnio laiko, gyvena nemažai Lietuvos piliečių, kurie kartkartėmis turėdavo bendrus parengimus. Tėvų marijonų vienuolija čia turėjo savo misijų namus, kuriuose dirbo lietuvis kunigas — žinomas rašytojas ir pedagogas V. Mažonas. Be jo, dar buvo ir lietuvių broliukų. Kun. Mažonas buvo grįžęs į Lietuvą, redagavo "Šaltinį", vėliau jį rusai ištrėmė į Sibirą. Harbine, iki paskutinių dienų, darbavo ir buvęs marijonų generolas, pasižymėjęs kalbėtojas, baltgudžių tautybės kun. Cikota.

PAVAKENCĖ NV32

BOX 3AJ

NOV 10 1946

PAMALDOS UŽ MIRUSIUS VISĄ LAPKRIČIO MĖNESĮ!

Marijonų Vienuolijos ypatinga užduotis melstis už mirusius: Ypač gausios būna pamaldos už mirusius per visą lapkričio mėnesį Marijonų Seminarijos koplyčioje, Hinsdale, Illinois.

I. Uždušinėj Dienoj būna atlaikytos Iškilmingos Šventos Mišios

II. Kasdien per visą Uždušinės oktavą yra laikomos Giedotinės Mišios už pavestas sielas.

III. Mišparai už mirusius yra giedami kas vakaras per visą Uždušinės oktavą.

IV. Ražančius už mirusius kalbamas kasdien per visą Lapkr. m.

V. Per visą lapkričio mėnesį vienuoliai kasdien paveda mirusiems: a) lankymus Švč. Sakramento, b) Šv. Komunijas, c) atskirai ir bendrai sukalbėtas maldas, d) igytus dalinius ir visuotinius atlaidus.

VI. Per visą mėnesį vienuoliai kunigai savo laikomose Šventose Mišiose prisimena pavestas sielas.

VII. Procesija už mirusius seminarijos koplyčioje būna Uždušinės Dienos išvakarėse ir baigiant oktavą.

Paveskite savo mirusių giminių sielas toms gausioms pamaldoms, prisiunčiant savo intencijas pirm lapkričio 1 dienos, adresu:

REVEREND SUPERIOR

Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill.

LAWRENCE, MASS.

BOX 371

M.A. NORKUNAS 10-15-46